

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานวางทรัพย์สินกลาง กลุ่มงานวิชาการ โทร.1173-1174

ที่ ยช 0521.01/

วันที่ 19 ส.ค. 2552

เรื่อง ขอรื้อกรณีอายัดซ้ำ

เรียน อธิบดีกรมบังคับคดี

ตามคำสั่งลงวันที่ 16 ธันวาคม 2551 ให้กลุ่มงานวิชาการ สำนักงานวางทรัพย์สินกลาง พิจารณาขอรื้อกรณีอายัดซ้ำ นั้น

เรื่องเดิม

สำนักงานบังคับคดีจังหวัดชลบุรีต้องการหารื้อกรณีการอายัดซ้ำ เนื่องจากการปฏิบัติงานก่อนหน้านี้ของเจ้าพนักงานบังคับคดียังไม่มี การตรวจอายัดซ้ำก่อนมีคำสั่งแจ้งอายัด ขอรื้อมีประเด็นดังต่อไปนี้

1) จะถือเอาวันใดเป็นตัวกำหนดว่าคดีใดเป็นคดีที่มีการอายัดก่อน กล่าวคือจะถือเอา วันที่โจทก์ตั้งเรื่องขอให้อายัด หรือวันที่เจ้าพนักงานบังคับคดีมีคำสั่งอายัด หรือวันที่ออกเลขหนังสือ แจ้งการอายัด หรือวันที่บุคคลภายนอกได้รับคำสั่งอายัดรับหนังสือแจ้งการอายัด

2) หากบุคคลภายนอกที่ได้รับคำสั่งอายัดจัดส่งเงินตามอายัดเข้ามาทั้งในคดีแรกและ คดีหลังที่เป็นการอายัดซ้ำ เงินที่ส่งเข้ามาในคดีหลังจะจ่ายให้คู่ความฝ่ายใด กล่าวคือจะจ่ายให้เจ้าหนี้ ตามคำพิพากษา หรือจะเรียกจำเลยมารับคืนไป หรือให้จัดส่งคืนบุคคลภายนอกที่ได้รับคำสั่งอายัด

3) หากบุคคลภายนอกที่ได้รับคำสั่งอายัดจัดส่งเงินตามอายัดเข้ามาในคดีแรกแล้วหยุด ส่งเงินตามอายัด โดยยังได้รับเงินตามอายัดยังไม่ครบหนี้ เนื่องจากการอายัดในคดีหลังที่เป็นการอายัด ซ้ำแล้วจัดส่งเงินตามอายัดเข้ามาในคดีหลังเพียงคดีเดียว จะดำเนินการอย่างใดกับเงินที่ได้จากการอายัด ในคดีหลัง กล่าวคือจะจ่ายให้เจ้าหนี้ตามคำพิพากษา หรือจะเรียกจำเลยมารับคืนไป หรือให้จัดส่งคืน บุคคลภายนอกที่ได้รับคำสั่งอายัด หรือจะจัดส่งเงินเข้าไปในคดีแรก

4) ในกรณีที่มีการอายัดซ้ำในคดีหลังซึ่งเป็นการอายัดที่มีชอบด้วยกฎหมาย และ เจ้าพนักงานบังคับคดีได้มีคำสั่งให้ออนการอายัดหรือยกเลิกการอายัดไปแล้ว เจ้าพนักงานบังคับคดีได้ แจ้งให้โจทก์ทราบพร้อมให้แถลงความประสงค์ในการบังคับคดี ต่อมาโจทก์ได้แถลงต่อเจ้าพนักงาน บังคับคดีว่ายังประสงค์ที่จะบังคับคดีต่อไป โดยขอให้เจ้าพนักงานบังคับคดีทำการอายัดสิทธิเรียกร้อง ดังกล่าวต่อจากคดีแรกได้รับเงินตามอายัดครบหนี้แล้ว ดังนี้เจ้าพนักงานบังคับคดีจะพิจารณาสั่งให้ ตามที่โจทก์ขอได้หรือไม่ ประการใด

ข้อกฎหมาย

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

ข้อพิจารณา

ประเด็นที่หนึ่ง มาตรา 290 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งบัญญัติว่า “เมื่อเจ้าพนักงานบังคับคดีได้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินอย่างใดของลูกหนี้ตามคำพิพากษาไว้แทนเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาแล้ว ห้ามมิให้เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาอื่นยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นซ้ำอีก...” การอายัดตามที่ระบุในมาตรา 290 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งหมายถึงการอายัดที่มีผลตามกฎหมายซึ่งต้องพิจารณาประกอบกับมาตรา 311 วรรคแรกแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งซึ่งบัญญัติว่า “สิทธิเรียกร้องที่ระบุไว้ในมาตรา 310 ทวิ (อายัดเงิน) ให้อายัดให้โดยคำสั่งซึ่งศาลได้ออกให้ตามที่เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาได้ยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องฝ่ายเดียวและเจ้าหนี้ได้นำส่งให้แก่ลูกหนี้ตามคำพิพากษาและบุคคลซึ่งต้องรับผิดชอบเพื่อการชำระหนี้หรือส่งมอบสิ่งของนั้น” เมื่อเจ้าพนักงานบังคับคดีได้ดำเนินการครบถ้วนตามบทบัญญัติข้างต้นแล้ว การอายัดย่อมมีผลตามมาตรา 314 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งและถือเป็นการอายัดที่สมบูรณ์ตามกฎหมาย ดังนั้นการพิจารณาว่าคดีใดได้มีการอายัดไว้ก่อนคดีนั้นจะต้องดำเนินการแล้วเสร็จชอบด้วยมาตรา 311 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งก่อนคดีอื่น กล่าวคือเจ้าหนี้ได้นำส่งหนังสือแจ้งอายัดแก่ลูกหนี้ตามคำพิพากษาและบุคคลซึ่งต้องรับผิดชอบเพื่อการชำระหนี้ตามอายัดนั้นชอบด้วยกฎหมายแล้ว

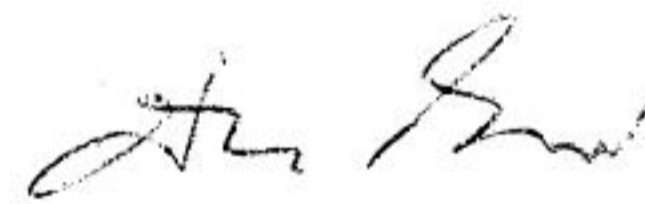
การจะถือเอาวันใดเป็นเกณฑ์บ่งชี้อย่างแน่ชัดว่าคดีใดได้มีการอายัดไว้ก่อนนั้นพิจารณาแล้วไม่อาจวางเป็นแนวปฏิบัติโดยเคร่งครัดได้ เนื่องจากเจ้าพนักงานบังคับคดีจะต้องพิจารณาข้อเท็จจริงซึ่งอาจแตกต่างกันในแต่ละสำนวนว่าได้ดำเนินการครบถ้วนชอบด้วยมาตรา 311 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งแล้วหรือไม่

✓ **ประเด็นที่สอง** การอายัดเข้าเป็นการบังคับคดีที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เงินที่จัดส่งมาในคดีหลังไม่สามารถนำมาแสดงบัญชีรับ-จ่ายเพื่อชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาในคดีหลังได้ เจ้าพนักงานบังคับคดีต้องรายงานศาลขอถอนการอายัดโดยไม่ต้องเรียกเก็บค่าธรรมเนียมถอนอายัดตามข้อ 4 ตาราง 5 ท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งจากเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาเพราะถือว่าไม่มีการอายัดตามกฎหมาย เทียบเคียงกับกรณีการยึดเข้าตามนัยคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3339/2524 และคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5440/2536 เมื่อศาลมีคำสั่งให้ถอนการอายัดแล้ว เจ้าพนักงานบังคับคดีต้องหมายแจ้งบุคคลภายนอกผู้รับคำสั่งอายัดให้มารับเงินในคดีหลังและให้จัดส่งเงินดังกล่าวมายังคดีแรกตามหนังสือแจ้งอายัดฉบับแรกซึ่งเป็นการอายัดที่ชอบด้วยกฎหมาย เจ้าพนักงานบังคับคดีไม่สามารถนำเงินอายัดในคดีหลังมารวมเข้ากับคดีแรกเพื่อชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาในคดีแรกได้ในทันทีเพราะถือเป็นการปฏิบัติที่ข้ามขั้นตอนตามกฎหมาย

ประเด็นที่สาม เจ้าพนักงานบังคับคดีต้องดำเนินการตามข้อพิจารณาในประเด็นที่สอง เนื่องจากมีหลักการและเหตุผลเดียวกัน

ประเด็นที่สี่ การที่เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาคดีหลังแถลงขออายัดสิทธิเรียกร้องของลูกหนี้ตามคำพิพากษาซึ่งเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาคดีแรกได้แถลงขออายัดไว้ก่อนแล้ว ถือเป็นการอายัดซ้ำตามมาตรา 290 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง แม้เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาคดีหลังจะระบุว่าเป็นการขออายัดหลังจากเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาคดีแรกได้รับเงินตามอายัดครบหนี้ตามหมายบังคับคดีแล้วก็ตาม การพิจารณาว่าการอายัดของเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาแต่ละรายเป็นการอายัดซ้ำหรือไม่ เจ้าพนักงานบังคับคดีต้องพิจารณาถึงสิทธิเรียกร้องของลูกหนี้ที่มีต่อบุคคลภายนอกว่าเป็น “สิทธิเรียกร้อง” เดียวกันหรือไม่ หากปรากฏว่าเป็นสิทธิเรียกร้องเดียวกันแล้ว เช่น เป็นสิทธิเรียกร้องในเงินเดือนจากสัญญาจ้างแรงงานฉบับเดียวกัน ย่อมถือเป็นการอายัดซ้ำซึ่งเจ้าพนักงานบังคับคดีไม่สามารถทำการอายัดให้ได้ เจ้าพนักงานบังคับคดีไม่มีอำนาจจัดลำดับการชำระหนี้แก่เจ้าหนี้สามัญแต่ละรายให้แตกต่างไปจากบทบัญญัติเรื่องบุริมสิทธิแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาในคดีหลังชอบที่จะร้องขอเฉลี่ยในเงินดังกล่าวหากปรากฏว่าเข้าเงื่อนไขตามมาตรา 290 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบจักได้แจ้งให้สำนักงานบังคับคดีชลบุรีทราบและดำเนินการต่อไป

(นางศศิวิมล ชนसानติ)

ผู้อำนวยการสำนักงานวางทรัพย์กลาง

13 11 2552

นางศิริโชค จันทิมา

(นางศิริโชค จันทิมา)

อธิบดีกรมบังคับคดี

นายจักรกฤษณ์ เหมะอารุ

นายจักรกฤษณ์ เหมะอารุ

21 ส.ค. 2552

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กลุ่มงานวิชาการ สำนักงานวางทรัพย์ โทร. 1173 -1174

ที่ ยธ.0521.01/ 158

วันที่ 10 ส.ค. 2552

เรื่อง เหตุขัดข้องในการปฏิบัติงานบังคับคดี

เรียน อธิบดีกรมบังคับคดี

ตามคำสั่งอธิบดีกรมบังคับคดี ลงวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2552 ให้กลุ่มงานวิชาการ สำนักงานวางทรัพย์กลาง พิจารณาเหตุขัดข้องในการปฏิบัติงานบังคับคดีของกองอัยการทรัพย์สิน นั้น บัดนี้ กลุ่มงานวิชาการ สำนักงานวางทรัพย์กลาง ได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว ปราบฎรายละเอียดดังนี้

เรื่องเดิม

ด้วยเจ้าพนักงานบังคับคดี ได้อายัดเงินเดือนของนายสมโภชน์ ฤทธิระบือ จำเลยที่ 1 ในคดีแพ่งของศาลแพ่ง หมายเลขแดงที่ 8090/2534 ระหว่าง นางศรีนวล ดาศรี โจทก์ นายสมโภชน์ ฤทธิระบือ ที่ 1, นายประยูร มีศิริ ที่ 2 จำเลย ไว้เมื่อวันที่ 22 มกราคม 2535 ในอัตราเดือนละ 700 บาท ซึ่งเจ้าพนักงานบังคับคดีได้อายัดไว้อย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลา 16 ปี ต่อมาจำเลยที่ 1 ได้ยื่นคำร้องขอต่อศาลแพ่งขอให้เพิกถอนหมายบังคับคดี ศาลแพ่งได้มีคำสั่งลงวันที่ 28 มกราคม 2552 พิจารณาว่าการดำเนินการบังคับคดีเป็นการไม่ชอบ เห็นควรให้เพิกถอนหมายบังคับคดีดังกล่าวเสียและคดีแพ่ง หมายเลขแดงที่ 12620/2531 ระหว่าง นายสี ฝ่ายผิดชอบ โจทก์ นายเสน่ห์ ปานคง จำเลย ซึ่งเจ้าพนักงานบังคับคดีได้อายัดเงินเดือนของจำเลยไว้อย่างต่อเนื่อง ต่อมาจำเลยได้ยื่นคำร้องขอเพิกถอนการบังคับคดี ศาลแพ่งได้มีคำสั่งลงวันที่ 29 มกราคม 2552 พิจารณาว่าเป็นการบังคับคดีที่ฝ่าฝืนกฎหมาย จำต้องสั่งเพิกถอนการบังคับคดีดังกล่าว ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 296 วรรคสอง

โดยเจ้าพนักงานบังคับคดี กองอัยการทรัพย์สิน เห็นว่ากรณีดังกล่าวทำให้เกิดความขัดข้องในการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานบังคับคดีและไม่ตรงกับแนวปฏิบัติเกี่ยวกับอายัด ลงวันที่ 23 กรกฎาคม 2551 ข้อ 13 ซึ่งถือว่าเป็นการอายัดอย่างต่อเนื่อง แม้จะพ้นระยะเวลาการบังคับคดี 10 ปี นับแต่ศาลมีคำพิพากษาแล้วก็ตามและเกรงว่าจะเกิดความเสียหายแก่คู่ความและทางราชการ ซึ่งผู้อำนวยการกองอัยการทรัพย์สินเห็นว่าตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 313 “การอายัดสิทธิเรียกร้องแห่งรายได้เป็นคราว ๆ นั้น รวมตลอดถึงจำนวนเงินซึ่งถึงกำหนดชำระภายหลังการอายัดนั้นด้วย” เป็นหลักการเดียวกับแนวปฏิบัติข้อ 13 และเห็นว่าควรถือตามแนวปฏิบัติเดิมต่อไป

ข้อกฎหมาย

1. ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
2. คำบรรยายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งภาคบังคับคดีของ
อาจารย์ประจักษ์ พุทธิสมบัติ

ข้อพิจารณา

กลุ่มงานวิชาการ สำนักงานวางทรัพย์กลาง พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามคำสั่งของศาลแพ่ง หมายเลขแดงที่ 8090/2543 ได้พิเคราะห์ไว้ว่า “ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 271 กำหนดให้ทำการอายัดหรืออายัดเงินภายในกำหนด 10 ปี นับแต่วันที่มิคำพิพากษา เมื่อทรัพย์ที่ทำการอายัดเป็น เงินเดือนซึ่งจำเลยที่ 1 จะได้รับในแต่ละเดือนหลังจากทำงานแล้วเสร็จจึงไม่ใช่ทรัพย์ที่เจ้าพนักงานยึดไว้แล้ว และนำออกขายอันจะเป็นเหตุให้เจ้าพนักงานมีอำนาจที่จะทำการอายัดไว้จนกว่าจะดำเนินการบังคับคดีเพื่อนำเงิน ไปชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์ให้แล้วเสร็จ แม้จะเกินกำหนดเวลา 10 ปีไปแล้วก็ตามการที่เจ้าพนักงานยังคงดำเนินการบังคับคดีจึงเป็นการไม่ชอบ เห็นควรให้เพิกถอนหมายบังคับคดีดังกล่าวเสีย” และในคดีแพ่งของ ศาลแพ่ง หมายเลขแดงที่ 12620/2531 ได้พิเคราะห์ว่า “คดีนี้แม้เจ้าพนักงานบังคับคดีจะมีหนังสืออายัด เงินเดือนของจำเลยไปยังการรถไฟแห่งประเทศไทยภายในกำหนดสิบปีก็ตาม แต่เงินเดือนและรายได้ของจำเลย ที่เกิดขึ้นภายหลังจากวันที่ 31 สิงหาคม 2541 (ระยะเวลาครบ 10 ปี) ถือเป็นทรัพย์สินที่จำเลยทำมาหาได้และเป็น ทรัพย์สินที่เกิดขึ้นหลังจากที่โจทก์หมดสิทธิบังคับคดีแล้ว ดังนั้น การที่เจ้าพนักงานบังคับคดียังคงอายัด เงินเดือนของจำเลยต่อเนื่องมานับแต่วันที่ 1 กันยายน 2541 จึงเป็นการบังคับคดีที่ฝ่าฝืนกฎหมาย จำต้องสั่ง เพิกถอนการบังคับคดีดังกล่าว ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 296 วรรคสอง”

จากการพิเคราะห์ของศาลแพ่งทั้งสองคดี ศาลได้วินิจฉัยการเกิดสิทธิเรียกร้องของลูกหนี้ ตามคำพิพากษาเป็นสำคัญว่าอยู่ในระยะเวลาใดภายในกำหนดเวลาการบังคับคดี ตามมาตรา 271 แห่งประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และหากสิทธิเรียกร้องดังกล่าวเกิดขึ้นภายหลังระยะเวลาตามที่กฎหมาย กำหนด ย่อมถือว่าสิทธิเรียกร้องนั้นไม่อยู่ในข่ายแห่งการบังคับคดี แม้เจ้าพนักงานบังคับคดีจะได้ทำการอายัด เงินเดือนนั้นภายในกำหนดระยะเวลา 10 ปีแล้วก็ตาม เจ้าพนักงานบังคับคดีย่อมไม่มีอำนาจที่จะทำการอายัด ต่อเนื่องไปจนกว่าจะครบหนี้ได้ และมีคำสั่งเพิกถอนหมายบังคับคดีหรือมีคำสั่งเพิกถอนการบังคับคดีแล้วแต่กรณี แต่มิได้วินิจฉัยถึงว่าการอายัดเงินเดือนนั้นถือว่าเป็นการอายัดสิทธิเรียกร้องแห่งรายได้เป็นคราวๆ หรือไม่

จากแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการอายัดทรัพย์สิน ลงวันที่ 23 กรกฎาคม 2551 ข้อ 13 กำหนดว่า “การอายัดสิทธิเรียกร้องของลูกหนี้ตามคำพิพากษาซึ่งมีลักษณะเป็นรายงวดหรือเป็นคราว เช่น เงินเดือน ค่าจ้าง เบี้ยขยัน ค่าล่วงเวลา ค่าคอมมิชชั่น โบนัส และเงินปันผลเป็นรายปี ทุก ๆ ปี ฯลฯ เมื่อเจ้าพนักงาน บังคับคดีได้แจ้งอายัดไปยังบุคคลภายนอกแล้ว ถือเป็นการอายัดอย่างต่อเนื่อง แม้จะพ้นระยะเวลาการบังคับคดี 10 ปี นับแต่ศาลมีคำพิพากษาแล้วก็ตาม” ซึ่งตามมาตรา 313 วรรคแรก แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความแพ่ง บัญญัติว่า “การอายัดสิทธิเรียกร้องแห่งรายได้เป็นคราวๆ นั้น ตลอดถึงจำนวนเงินซึ่งถึงกำหนด ชำระภายหลังการอายัดนั้นด้วย” จากคำบรรยายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งภาคบังคับคดีของ อาจารย์ประจักษ์ พุทธิสมบัติ ได้กล่าวไว้ว่า “ด้วยการอายัดสิทธิเรียกร้องให้ชำระเงินหรือส่งมอบทรัพย์สิน ตามมาตรา 310 ทวิ แต่ไม่ใช่จำนวนเงินก่อนแต่อาจได้มาเป็นงวด เป็นคราว เช่น ค่ารับเหมาก่อสร้างซึ่งถึง กำหนดชำระตามงวดงานที่ลูกหนี้ก่อสร้างแล้วเสร็จ ค่าเช่าค่าเช่าซื้อ เงินค่าผ่อนส่งเป็นระยะ ๆ ตามสัญญาซื้อขาย

ต่าง ๆ เป็นต้น แม้จะยังไม่ถึงกำหนดชำระทั้งหมด แต่ถึงกำหนดชำระภายหลังออกคำสั่งอายัด แต่คำสั่งอายัดก็ออกให้ครบถึงงวดที่ยังไม่ถึงกำหนดชำระด้วย วิธีการอายัดเช่นนี้ก็โดยการออกคำสั่งอายัดในจำนวนทั้งหมดตามสัญญา" แต่เงินเดือน ค่าจ้าง เบี้ยขยัน ค่าล่วงเวลา ค่าคอมมิชชั่น โบนัส และเงินปันผล เป็นรายปี ทุก ๆ ปี ไม่น่าจะถือว่าเป็นสิทธิเรียกร้องแห่งรายได้เป็นคราว ๆ คงเป็นเพียงสิทธิเรียกร้องต่อบุคคลภายนอกให้ชำระเงินจำนวนหนึ่งตามมาตรา 310 ทวิ มาตรา 311 วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งการอายัดเป็นการบังคับคดีต่อสิทธิเรียกร้องของลูกหนี้ตามคำพิพากษา อันมีอยู่ในขณะที่ทำการอายัดสิทธิเรียกร้องเมื่อยังไม่เกิดขึ้นจึงถือเป็นการพ้นวิสัยที่เจ้าพนักงานบังคับคดีจะทำการอายัดได้ เจ้าพนักงานบังคับคดีไม่สามารถกำหนดให้มีผลต่อเนื่องไปได้เพราะไม่ชอบด้วยบทบัญญัติของกฎหมาย แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการอายัดทรัพย์สินในข้อ 13 กำหนดขึ้นเพื่อแก้ปัญหาในการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานบังคับคดีเพื่อให้การออกคำสั่งอายัดเงินประเภทเงินเดือน ค่าจ้าง ฯลฯ มีผลในเดือนถัด ๆ ไป และเพื่อที่เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาไม่จำเป็นต้องแถลงขอให้เจ้าพนักงานบังคับคดีทำการอายัดใหม่ทุก ๆ เดือน แต่ทั้งนี้ยังคงอยู่ภายใต้ระยะเวลาการบังคับคดีโดยพิจารณาถึงการเกิดขึ้นของสิทธิเรียกร้องนั้นเป็นสำคัญว่าเกิดขึ้นในช่วงเวลาใด หากสิทธิเรียกร้องนั้นเกิดขึ้นภายหลังกรอบระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนดย่อมถือว่าสิทธิเรียกร้องนั้นไม่อยู่ในข่ายการบังคับคดี

ดังนั้น จึงเห็นว่าการอายัดเงินเดือนมิใช่เป็นการอายัดสิทธิเรียกร้องแห่งรายได้เป็นคราว ๆ อันจะอายัดต่อเนื่องกันไปจนพ้นระยะเวลาการบังคับคดีได้

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา

(Handwritten signature)

(นางศศิวิมล ธนสานติ)

ผู้อำนวยการสำนักงานวางทรัพย์กลาง

เรื่อง ยื่นขออายัด

นายสมศักดิ์ ใจดี

ร.ร. ๑ ๑๐๓๗๘ กทม. ยื่นขออายัด
 กบว. ๑๐๓๗๘ ๑๐๓๗๘ ๑๐๓๗๘
 ยื่นขออายัด ๑๐๓๗๘ ๑๐๓๗๘ ๑๐๓๗๘
 ทนายความ กิ่งกมล ใจดี
 ๑๐๓๗๘ ๑๐๓๗๘ ๑๐๓๗๘

(Handwritten signature)

(นายสัจจา เขมะจารุ)
 รองอธิบดีกรมบังคับคดี

(Handwritten signature)
 นางวรรณี บัณฑิตไทย
 10 ส.ค. 2552

ที่...
 ๑๐๓๗๘ ๑๐๓๗๘ ๑๐๓๗๘
 - 9 ส.ค. 2552